Proletari din toate țările, uniți-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLII — Nr. 11 513 | 4 PAGINI — 50 BANI | Vineri 26 decembrie 1986

TIRGU-MURES

La „Porțelanul", întreprindere „Erou al Muncii Socialiste"

SPORTUL — O COMPONENTĂ A VIEȚII CREATORILOR DE FRUMOS

Cînd păşeşti în holul de la intrarea în Întreprinderea „Porțelanul" din Alba Iulia ai sentimentul că te afli într-un colț de grădină miniaturală cu flori și mușchi ce înconjoară bazine și havuzuri a căror apă reflectă o frumoasă coloană barocă, alcătuită din piese decorative din porțelan. Pe un perete îți atrag atenția cele opt Decrete, prin care „Porțelanul" a primit „Ordinul muncii clasa I" și Decretul prin care, în 1986, i s-a conferit titlul de „Întreprindere Erou al Muncii Socialiste". Cea mai mare unitate de export din țară în branșa articolelor din porțelan, statuete și bibelouri — așa cum avea să ne spună inginerul șef **Ioan Luca** — întreprinderea, care are doar 16 ani de la prima șarjă, se mîndrește cu colectivul său talentat, avînd peste 80 la sută femei, iscusit creator de frumuseți de basm.

Am vizitat „Porțelanul" cu cîteva zile înainte de 30 Decembrie, în timpul liber, cînd mulți dintre muncitorii ei erau angajați în numeroase activități sportive în cinstea Zilei Republicii. Cele trei săli de șah (una în întreprindere, a doua la căminul de fete, iar a treia — în oraș) erau arhipline. Subinginerul **Mihai Breaz**, secretar al asociației sportive, părtaș la multe invenții și realizări în domeniul autodotării întreprinderii, ne-a dat cîteva explicații.

— **Avem echipă de șah în Divizia B, echipe de juniori și copii, maeștri și candidați de maeștri, ca ing. Cornelia Ciugradi, Gh. Răşinaru (și Mihai Breaz, n.n.). Aș putea vorbi mult despre succesele noastre. Este, însă, destul să spun că, la noi, șahul este dragostea cea mare.**

Inginerul **Gheorghe Mircescu**, președintele asociației sportive „Porțelanul", ne conduce prin întreprindere, care are aspectul unui uriaș laborator al frumuseții micii sculpturi, dotat cu... troleibuz miniatural (pentru a se evita poluarea în transportul spre cuptoarele de coacere). În drum facem cunoștință cu componentele echipei de volei (majoritatea lucrează în atelierele de creație), cu **Constantin Marin**, de la cercul de turism „Puncte cardinale" al asociației sportive care împreună cu Gh. Murgoci a urcat pe podium la „naționalele" de orientare turistică.

— **Reprezentativa asociației noastre a participat, în 1986, pentru prima oară la „Ștafeta munților", clasîndu-se foarte bine**, ne spune ing. Mircescu. **Este un rezultat al întrecerilor Daciadei, al concursurilor pe secții. Așa s-a născut și reprezentativa de volei feminin, care acum aspiră la Divizia B. În cadrul „Cupei 30 Decembrie" ne întrecem și la tenis de masă (Vasile Ispas ne-a reprezentat cu cinste în 1986 la cupa pe ramură de producție), și la te-**

Sever NORAN

(Continuare în pag. 2-3)

Marginalii la Campionatele Balcanice de gimnastică — juniori

COMPORTARE BUNĂ ÎNTR-UN CONCURS DE O RIDICATĂ VALOARE TEHNICĂ

Recent, la Atena, s-au încheiat Campionatele Balcanice de gimnastică-juniori, unde sportivii noștri au obținut un frumos succes — 10 medalii de aur, 8 de argint și 9 de bronz —, atestînd încă o dată faptul că școala românească de gimnastică se impune pe plan internațional și la eșalonul juniori. Astfel, anul competițional '86 al gimnaștilor se încheie fructuos, ceea ce poate deveni o premisă pentru realizarea unor rezultate bune și în viitoare competiții.

Așa după cum am mai scris, băieții au fost primii care au intrat în concurs și tot ei au fost primii care au obținut victoria pe echipe. Ceea ce a impresionat la echipa noastră a fost pregătirea ei tehnică și mobilizarea în concurs. **Florin Gheorghe, Adrian Gal, Nicușor Pascu, Radu Bora** au avut la aparate evoluții foarte frumoase, exerciții cu un grad mare de dificultate, executate cu siguranță și acuratețe, ceea ce a făcut ca brigăzile de arbitri să-i aprecieze favorabil, cu note mari în general. Primul loc pe echipe și primele două locuri obținute la individual compus — de către **Adrian**

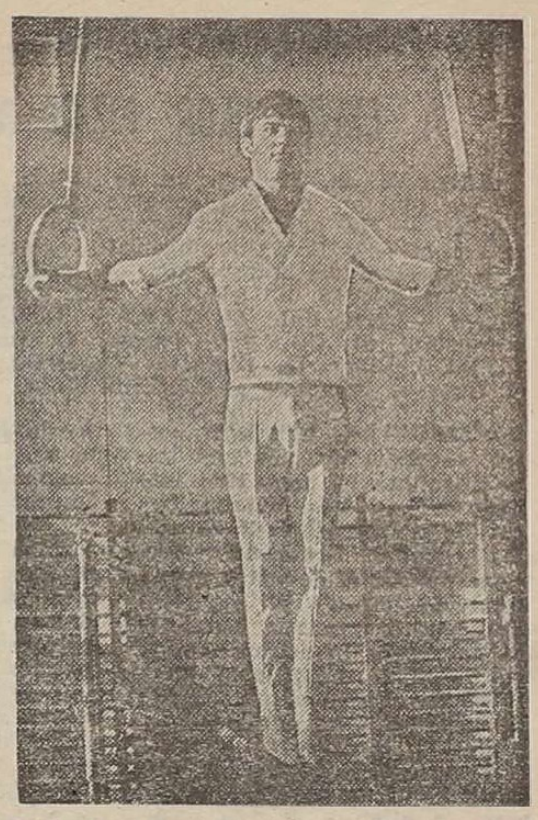

Adrian Gal

Elena DOBINCĂ

(Continuare în pag. 2—3)

Prezența în finala primului MASTERS

O PERFORMANȚĂ REMARCABILĂ A RUGBYȘTILOR CONSTĂNȚENI

...dar, după două victorii foarte prețioase, o prea severă înfrîngere în ultimul meci

Cel dintîi Masters al sportului cu balonul oval a făcut să se vorbească din nou favorabil despre rugbyul românesc, plasarea reprezentantei noastre pe locul al doilea al puternicei competiții, într-o selectă companie, fiind socotită, unanim, o adevărată performanță. Într-adevăr, în ierarhia finală a întrecerii, **Farul Constanța** a fost devansată doar de campioana Franței, Stade Toulousain, situîndu-se înaintea unor valoroase echipe : australiană, Agen — a doua formație franceză —, neo-zeelandeză, argentiniană, italiană și cea din Fidji! Pentru mulți, prezența în finală a rugbyștilor din România a constituit chiar marea surpriză a Mastersului, din moment ce comentatorii prevedeau pentru trofeul pus în joc un meci între reprezentantele Franței și Noii Zeelande. Dar, se știe, constănțenii au răsturnat „calculele hîrtiei", alcătuind ceea ce prestigioasa publicație de specialitate «Midi Olympique» numea **cea mai motivată echipă** a competiției, reușind în partida de debut o victorie de răsunet, adversara nefiind alta decît ambasadoarea atît de puternicului rugby din Noua Zeelandă, condusă în teren de celebrul **Andy Haden**! Cum a fost realizată această frumoasă izbîndă ? „Meciul a stat sub semnul unei dispute de înaltă tensiune — ne spune antrenorul **Mihai Naca**. E bine cunoscută forța, isușința în joc a rugbyștilor de la Antipozi, mai ales la nive-

Pătrundere de neoprit spre eseu a lui Dumitraș, cu Necula Ene în sprijin. Imagine apărută, după meciul Farul — Agen, pe prima pagină din Midi Olympique.

Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. 2-3)

24 de ore la C. S. Arad

REZULTATE CARE IMPUN ȘI ÎN VIITOR MENȚINEREA „ȘTACHETEI" LA ÎNĂLȚIME...

MAI ÎNTÎI o microstatistică : în fiecare din cei 13 ani care s-au scurs de la înființare, în vitrina cu trofee a C. S. Arad au fost expuse în medie 15 medalii obținute la Jocuri Olimpice, Campionate mondiale, europene, balcanice și naționale. O cifră care vorbește de la sine despre potențialul clubului arădean... ● LA SALA de gimnastică, exercițiile se desfășoară într-un ritm trepidant. Fetițele lucrează cu multă atenție, repetînd, repetînd... Și, cum să nu repeți dacă vrei ca „lecția" să fie bine învățată și, mai ales, să ajungi „tot așa de sus cum a fost tovarășa antrenoare Emilia Eberle?". La rîndul ei, antrenoarea **Judita Varkoni** este, am spune, la fiecare aparat : „Deși sîntem în schimbare de generație, avem în lotul pentru Jocurile Mondiale Universitare pe Dana Dumitru, în timp ce Andreea Ioth candidează la un loc în cel de junioare". Așadar, cei 80 de copii care fac parte din grupele de performanță, avansați și începători, beneficiază de îndrumarea unor cadre tehnice competente (să o adăugăm și pe Rodica Sabău-Văduva), astfel că drumul lor spre medalii este larg deschis ● DACĂ ÎNTREBI care este cea mai bună secție în acest an, ți se va răspunde fără ezitare : tir, adică talerele. La standurile poligonului, antrenorul **Ștefan Kőles** și elevii săi. „Farfuriile zburătoare" țîșnesc una după alta, **Lucia Moldovan** — recordmană națională, campioană europeană de junioare și balcanică cu echipa —, **Daniel Jelmărean** — campion de juniori, ca să-i numim pe cei mai buni, nu ratează nimic. „Poligonul — realizat cu sprijinul deosebit al A.J.V.P.S. (secretar Petru Cosma) — ne asigură condiții dintre cele mai bune de pregătire" — ni se spune. Argumentele se regăsesc, iată, în rezultate... ● O ÎNTÎLNIRE foarte plăcută cu antrenorul de tenis de masă **Emil Prokopecz**, azi pensionar. Aveam să aflăm că este, în continuare, nelipsit din sală. „Acest sport a fost și este marea mea pasiune". Deci... Antrenoarea **Magdalena Leszay** — „nici acum Proki-baci nu ne scapă din ochi" — se preocupă de... viitor, dar și de echipa de Divizia A. „Nu putem să ne împăcăm cu gîndul că, noi, care am dominat autoritar ani în șir campionatul național, am ajuns acum în grupa valorică secundă. Se cere, deci, avînd în vedere schimbările produse în lot, să găsim acele elemente care să ne permită să fim, cît mai curînd, din nou, cele mai bune". Alături, în cealaltă sală, fetițele de la Centrul federației se pregătesc și ele intens. Fosta campioană europeană **Liana Măcean-Heim** se dovedește un foarte bun pedagog ● „NE OCUPĂM în prezent, ni se spune la sala de lupte, cu deosebire de categoriile deficitare". O speranță, **Nicolae Tomescu**, încă la vîrsta cadeților. Antrenorii **Constantin Moldovan** și **Ervin Mag** nu sînt încă mulțumiți. Ei și elevii lor știu că locul 5 ocupat în Divizia A poate fi îmbunătățit și,

Emanuel FANTANEANU

(Continuare în pag. 2-3)

Laureații anchetei „SPORTUL"

3. BELODEDICI: „SPERĂM SĂ NE CALIFICĂM ȘI DE DATA ASTA ÎN TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI EUROPEI"

Cucerind locul trei în ancheta noastră, cu 119 puncte, *Miodrag Belodedici* se arată un adevărat lider al „noului val", progresele sale de la un an la altul fiind mai mult decît evidente. Și în 1985 el a figurat în primii 10, ocupînd, mai precis, locul 8, cu 24 p. Cele aproape 100 de puncte în plus realizate acum constituie, de fapt, traiectoria frumosului său salt de valoare, despre care ne-am propus să discutăm cu tînărul jucător al campioanei României și Europei, Steaua.

— Nu mă așteptam chiar la un loc pe podium deși, fără falsă modestie, credeam că mă voi afla printre aleși. Mulțumesc celor care nu m-au uitat și vreau ca în 1987 să nu le înșel speranțele, ne-a spus tînărul internațional, pe care l-am găsit cu telefonul, acasă, în comuna Socol, din județul Caraș-Severin.

Și dialogul a continuat :

— Excelentele condiții de pregătire oferite de clubul nostru, priceperea antrenorilor Jenei și Iordănescu, amiciția care există între noi, fotbaliștii, și nu în cele din urmă atașamentul publicului au constituit rampa de lansare a echipei noastre spre victoria din mai, de la Sevilla. Totodată și suportul psihic care a stat la baza creșterii valorii noastre. Mie, dar nu numai mie, ci și altor colegi ai mei, vuietul tribunelor îmi dă aripi. Citeodată, însă în momente de mare concentrare, parcă nu-l mai aud, dar îi simt undeva prezența, așa ca aerul, pe care nu-l simți, dar de care ai atîta nevoie.

— *Cum este comuna Socol ?*

— E o comună mică, frumoasă, cu vreo 400 de case și aproximativ 1500 de locuitori, așezată aproape de Bazias, ceva mai sus de Dunăre. Ori de cîte ori sînt în vacanță mă întorc în comuna mea. Îmi revăd familia

— mama, surorile, prietenii. Jasmina, sora mea mai mare, are 25 de ani și e căsătorită, iar Miriana are numai 12.

— *Ai început fotbalul la Socol ..*

— Da. Eram în clasa a VI-a cînd, împreună cu alți copii, am dat pentru prima dată cu piciorul în minge. Și la noi în comună e o echipă de fotbal, joacă în campionatul județean. Cu vreo trei ani în urmă a ajuns într-o fază superioară a Cupei României. A eliminat-o C.F.R. Timișoara !

Mircea TUDORAN

(Continuare în pag. 2-3)